

20. července

SV. ELIÁŠE, PROROKA**SLAVNOST**

„Eliášův cyklus“, zařazený do dvou knih Královských, byl sepsán v době babylonského zajetí. Eliáš („můj Bůh je Hospodin“) pocházel z Tišbe v Gileadu, žil v 9. století před Kristem. Za králů Achaba a Achazjáša radikálně vystupoval proti kultům cizích bohů a proti královské svévoli. Je mužem Božím, který stojí před Boží tváří, horlivě hájí Hospodinova práva ve slavném zápase na hoře Karmel, zakusí důvěrné setkání s živým Bohem na Chorebu a jeho pozemský život je završen uchvácením do nebe. Je opětovně zmiňován ve Starém zákoně (Mal 3,23; Sir 48; 1 Mak 2,58), očekávají ho Ježíšovi současníci (např. Mt 17,10) a ukáže se spolu s Mojžíšem na Hoře Proměnění (např. Mt 17,3). Od prvopočátků společenství karmelitánských poustevníků přebývajících u „Eliášova pramene“ se Řád na Eliáše odvolává jako na svého duchovního otce (Ratio 47). Řádová tradice vždy vyzdvihovala jeho samotu, modlitbu a přebývání v Boží přítomnosti, později též apoštolsko-prorocký rozměr jeho života. Vlastní slavnost proroka Eliáše je v liturgii doložena v „Missale Carmelitarum“ z roku 1551.

První nešpory**HYMNUS (nápěv č. 10)**

Od východu až do západu
moře, vzduch, země zpívá ti,
na tvoje slovo, sloupe Řádu,
lid nevěrný se obrátí.
Světlo tvé září dnem i nocí,
tobě sám Bůh byl ku pomoci,
před Jeho tváří když jsi stál,
pro Něho horlil a pro Něho plál.

Ty, jenž jsi byl ve vichřici brán,
v ohnivém voze vzhůru vzat,
v šumění vánku pomáhej nám
Hospodinův hlas rozeznat.
Svědkiem jsi Páně proměnění,
když učedníci ustrašení
z oblaku slyší Otcův hlas,
když Ježíš odhalil tváře své jas.

Na tvoji přízeň spoléháme,
 přátelství tvé ať je náš štít.
 ať na dvě strany nekulháme,
 prosíme, přijď nás ochránit.
 Otcí i Synu, Duchu sláva,
 síla, čest, moc ať vždy se vzdává,
 Ať Karmel oběť přináší
 chráněn tvou přímluvou, Eliáši. Amen.

ŽALMY

1. ant. Eliáš povstal jak oheň a jeho slovo plálo jak pochodeň.

Žalm 111 (110)

Oslavím Hospodina celým srdcem *
 ve sboru spravedlivých i ve shromáždění. —

Veliká jsou Hospodinova díla, *
 ať o nich uvažují všichni, kteří je milují.
 Velebnost a vznešenost je jeho dílo *
 a jeho spravedlnost zůstává navěky.
 Památku ustanovil na své divy, *
 Hospodin je milosrdný a dobrotivý.
 Dal pokrm těm, kdo se ho bojí, *
 neustále bude pamatovat na svou smlouvu. —

Své mocné činy ukázal svému lidu, *
 když jim dal majetek pohanů.
 Skutky jeho rukou jsou věrné a spravedlivé, *
 spolehlivé jsou všechny jeho příkazy,
 pevné navěky, navždy, *
 provedené v pravdě a právu. —

Vykoupení seslal svému lidu, †
 sjednal navěky svou smlouvu; *
 svaté a velebné je jméno jeho.
 Počátek moudrosti je bát se Hospodina: †
 moudře jednají všichni, kdo tak činí; *
 jeho chvála zůstává navždy. —

Ant. Eliáš povstal jak oheň a jeho slovo plálo jak pochoděň.

2. ant. Jak dlouho budete kulhat na dvě strany? Jestliže Hospodin je Bůh, jděte za ním!

Žalm 115 (113 B)

Nikoli nám, Hospodine, nikoli nám, †
ale svému jménu zjednej slávu *
pro své milosrdenství, pro svou věrnost!

Proč mají pohané říkat: *
„Kdepak je ten jejich Bůh?“
Bůh náš je na nebesích, *
učinil všechno, co chtěl. –

Jejich modly jsou stříbro a zlato, *
dílo lidských rukou.

Mají ústa, ale nemluví, *
mají oči, ale nevidí.

Mají uši, ale neslyší, *
mají nos, ale nečichají.

Mají ruce, ale nehmatají, †
mají nohy, ale nechodí, *
hlas nevydávají svým hrdlem.

Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují, *
každý, kdo v ně doufá. –

Izraelův dům doufá v Hospodina, *
je jim pomocníkem a štítem.

Árónův dům doufá v Hospodina, *
je jim pomocníkem a štítem.

Hospodinovi ctitelé doufají v Hospodina, *
je jim pomocníkem a štítem. –

Hospodin na nás pamatuje *
a požehná nám,
požehná domu Izraelovu, *
požehná domu Árónovu,
požehná Hospodinovým ctitelům, *
malým i velkým. –

Hospodin vás rozmnoží, *
 vás i vaše syny.
 Požehnání jste od Hospodina, *
 který učinil nebe i zemi.
 Nebesa jsou nebem pro Hospodina, *
 avšak zemi dal lidským dětem.
 Mrtví nemohou chválit Hospodina, *
 nikdo z těch, kteří sestupují do podsvětí.
 My však velebíme Hospodina, *
 nyní až na věky.

Ant. Jak dlouho budete kulhat na dvě strany? Jestliže Hospodin je Bůh, jděte za ním!

3. ant. Hospodin dá odměnu svým služebníkům prorokům.

Kantikum **Zj 11,17-18; 12,10b-12a**

Děkujeme ti, Pane, Bože vševládny, *
 který jsi a který jsi byl,
 žes převzal svou velikou moc *
 a ujal ses vlády. –

Pohané se rozzuřili, *
 ale tu přišel tvůj hněv a čas soudit mrtvé:
 dát odměnu tvým služebníkům
 prorokům a věřícím *
 a těm, kdo se tě bojí, malým i velkým;
 a zahubit ty, *
 kdo hubili zemi. –

Od nynějška patří vítězství,
 moc a královská vláda našemu Bohu *
 a panování jeho Pomazanému,
 neboť byl svržen žalobník našich bratří, *
 který na ně žaloval před naším Bohem
 ve dne v noci. –

Oni nad ním zvítězili Beránkovou krví *
 a slovem svého svědectví,

protože nemilovali svůj život natolik, *
že by se zalekli smrti.
Proto se veselte, nebesa, *
a vy, kteří v nich přebýváte!

Ant. Hospodin dá odměnu svým služebníkům prorokům.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Jak 5,16c-18

Mnoho zmůže a velmi je účinná modlitba spravedlivého! Eliáš byl jen člověk jako my: vroucně se pomodlil, aby nepršelo, a nezapršelo v zemi tři roky a šest měsíců; znova se modlil, a nebe dalo déšť a země přinesla úrodu.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Sir 48,11

O. Šťastni jsou, Eliáš, * kdo tě viděli. Šťastni.

V. A tvým přátelstvím byli vyznamenáni, * kdo tě viděli. Sláva Otci. Šťastni.

Antifona ke kantiku Panny Marie

V minulosti mluvil Bůh k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Jeho ustanovil dědicem všeho.

PROSBY

Vzdávejme chválu živému a pravému Bohu, který si vyvolil Eliáše za proroka, a prosme ho:

Pane, učiň nás svědky své lásky.

Tys přijal se zalíbením obět Eliášovu,

— přijmi i naši modlitbu jako večerní oběť pro dobro církve.

Tys vyslyšel Eliášovu prosbu na hoře Karmel a seslal z nebe spásný déšť,

— naplň i nás duchem modlitby, abychom svolávali na svět proudy milosti.

Tys ustanovil proroka Eliáše, aby smířil otce se syny,

— učiň nás tvůrci pokoje.

Tys vyvolil proroka Eliáše za obhájce víry a důvěry v tebe,
— posiluj naši víru a apoštolskou horlivost.

(Pane, učíš nás svědky své lásky.)

Tys vzal proroka Eliáše v ohnivém vichru k sobě,
— uveď do své slávy všechny zemřelé.

Otče náš.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Uvedení do první modlitby dne

Ant. Pojdme, klaňme se živému Bohu; on k nám mluví skrze proroky.

Modlitba se čtením

HYMNUS (nápěv č. 4 nebo č. 7)

Ty Tvůrce všeho, Bože náš,
chceme Ti zpívat píseň chval,
před Tebou stát jak Eliáš,
jehož jsi tolik miloval.

Muž z Tišbe jen pro Tebe plál,
jen jméno Tvé měl na srdci,
proroky, jimiž ctěn byl Baal,
přemohl s tvou pomocí.

Na jeho prosbu celopal
jsi ohněm z nebe zapálil,
kdo dřív před Baalem poklekal,
na posměch všemu lidu byl.

Pod keřem na poušti se skryl,
královny Jezábel se bál,
tam Tebe, Pane poprosil,
aby sis jeho život vzal.

S péčí ho budíš, aby vstal
a vypil vodu, přijal chléb,
ten, který dříve smrt si přál,
vystoupil vzhůru na Choreb.

Posílen Tebou samým šel,
čtyřicet dní a nocí dál,
Tys touhu srdce vyslyšel
a ve vánku s ním rozmlouval.

Chceme Tě chválit ze všech sil,
že Chlebem života ses stal,
cos v Eliáši naznačil,
nám v plnosti jsi daroval.
Amen.

ŽALMY

1. ant. Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové.

Žalm 11 (10)

U Hospodina hledám útočiště. †
Jak mi můžete říkat: *
„Uleť na hory jako pták!
Neboť hle, hříšníci napínají luk, †
svůj šíp kladou na tětivu, *
aby ve tmě zasáhli lidi upřímného srdce.
Když se totiž základy řítí, *
co může spravedlivý dělat?“ –

Hospodin však sídlí ve svém posvátném chrámě, *
na nebesích má Hospodin svůj trůn,
jeho oči pozorují, *
smrtníky zkoumá jeho zrak.
Hospodin zkouší spravedlivého i bezbožníka, *
miluje-li kdo bezpráví, toho nenávidí z duše.
Sešle na hříšné déšť žhavého uhlí a síry, *
žhoucí vítr bude úděl jejich číše. –

Vždyť Hospodin je spravedlivý, †
 má rád spravedlivé skutky, *
 zbožní uzří jeho tvář.

Ant. Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové.

2. ant. Hospodinův anděl mu řekl: Vstaň a najez se, neboť cesta by byla pro tebe příliš dlouhá.

Žalm 28 (27),1-3.6-9

K tobě volám, Hospodine, *
 má Skálo, nebuď ke mně hluchý,
 neodvracej se ode mě, abych se nepodobal těm, *
 kdo klesají do hrobu. –

Slyš mou úpěnlivou prosbu, když k tobě volám, *
 když vztahuji své ruce
 k tvému svatému chrámu.

Nevyhlazuj mě s hříšníky, *
 s těmi, kdo páchají nepravost,
 kteří se svými bližními mluví o pokoji, *
 v srdci však chovají zlo. –

Požehnán buď Hospodin, †
 že vyslyšel mou úpěnlivou prosbu! *
 Hospodin je má síla a můj štít,
 důvěřuje v něho mé srdce, dostal jsem pomoc, *
 proto jásá mé srdce a svou písní ho chválím. –

Hospodin je silou svého lidu, *
 záštitou spásy svému pomazanému.
 Zachraň svůj lid a žehnej svému dědictví, *
 pas je a nes je až navěky!

Ant. Hospodinův anděl mu řekl: Vstaň a najez se, neboť cesta by byla pro tebe příliš dlouhá.

3. ant. Eliáš se najedl a napil a šel v síle toho pokrmu až k Boží hoře Chorebu.

Žalm 30 (29)

Chci tě oslavovat, Hospodine,
neboť jsi mě vysvobodil, *
nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali
moji nepřátelé.

Hospodine, můj Bože, *
volal jsem k tobě a uzdravils mě.
Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, *
zachovals mi život mezi těmi,
kteří do hrobu klesli. –

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, *
a vzdávejte díky jeho svatému jménu!
Vždyť jeho hněv trvá chvíli, *
ale jeho laskavost po celý život,
zvečera se uhostí pláč, *
zjitra však jásot. –

Řekl jsem ve své smělosti: *
„Nic už mnou nepohne!“
Hospodine, ve své přízni jsi mě obdařil mocí a ctí; *
sotva jsi skryl svou tvář, padl jsem v zmatek.
K tobě volám, Hospodine, *
Pána prosím o smilování. –

Jaký bude zisk z mé krve, *
když padnu do hrobu?
Bude tě chválit prach, *
bude hlásat tvou věrnost?
Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, *
pomoz mi, Hospodine! –

Můj nářek jsi obrátil v tanec, *
rozvázals mou žínici, přepásals mě radostí,
aby ti zpívala má duše bez ustání. *
Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

Ant. Eliáš se najedl a napil a šel v síle toho pokrmu až k Boží hoře Chorebu.

V. Jsi muž Boží

O. a Boží slovo v tvých ústech je pravdivé.

PRVNÍ ČTENÍ

Z knihy Sirachovcovy

48,1-12

Eliáš se proslavil ve svých divech

Prorok Eliáš povstal jak oheň a jeho slovo plálo jak pochoděň. Přivedl na ně hlad a svým rozhorlením zmenšil jejich počet, neboť nemohli snést příkazy Páně. Slovem Páně zavřel nebe, třikrát dal sestoupit ohni. Jak ses proslavil, Eliáši, ve svých divech, kdo se může chlubit, že je ti podobný? Tys mrtvého vyrval ze smrti, z podsvětí, slovem Nejvyššího. Vrhla jsi krále do zkázy, vážené muže jsi shodil z jejich lůžek. Slyšel jsi na Sinaji výtky a na Chorebu rozsudky pomsty. Pomazal jsi krále za mstitelky a proroky za své nástupce. Byl jsi uchvácen ohnivým vichrem ve voze s ohnivými koňmi. Je psáno o tobě, že jsi připraven pro určitý čas, abys utišil hněv, dříve než vzplane, abys otcovo srdce smířil se synem a obnovil Jakubovy kmemy. Šťastni, kdo tě viděli a tvým přátelstvím byli vyznamenáni. Když byl Eliáš uchvácen vichrem, byl jeho duchem naplněn Elizeus.

ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ

Srov. Mt 17, 1.3-9

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a hle, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. * Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.

V. Eliáš už přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co chtěli, tak i Syn člověka bude od nich trpět. * Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.

DRUHÉ ČTENÍ +

Z knihy „O založení prvních mnichů“

(lib. I, c. IX., in *Analecta Ordinis Carmelitarum*, 3 [1914-16], 365-367)*Příklad Eliášův*

Eliáš učinil podle slova Hospodinova.¹ Odešel ze své země a ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu na poušť, protože Bůh s ním zamýšlel něco lepšího. Chtěl, aby byl vytržen ze smrti k dokonalejšímu životu. Národ izraelský, nedávno svedený králem Achabem, se klaněl Baalovi jako dárci deště a úrody i všech ostatních dober. Neuvědomil si, že to vše pochází od pravého Boha Izraele, a ne od Baala. Tak si Hospodin stěžuje skrze proroka: *Neuznal, že já jsem mu dal obilí, víno i olej, a zahrnul jej stříbrem a zlatem, z nichž udělali Baala.*² Proto chtěl Eliáš králi Achabovi i izraelskému národu ukázat, že on ctí pravého Boha a že Baal, jehož úctu král na podnět královny zaváděl, je falešný bůh. Předpověděl jim od Hospodina, že ať budou sebevíce vzývat Baala, nebude jim moci dát déšť, a že rosa ani déšť nepadne na zem po všechna léta, pokud o to Eliáš nepoprosí Boha Izraele. Protože pro nedostatek deště nastal v izraelském království veliký hlad, hledal král Eliáše, aby ho usmrtil. Ale Eliáš, dříve než ho král hledal, učinil podle Hospodinova slova. Aby ho král nenašel, odešel ze své země a ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu³ na poušť a opustil světské bohatství nejen duchovně, nýbrž i skutkem. To proto, aby mu domácí starosti nebo statky či pozemský majetek nepřekážely v dosažení dokonalosti, kterou od něho Bůh požadoval.

Dále se praví: *Živ je Hospodin zástupů, před jehož tváří stojím.*⁴ Právem si zasloužil stát před božskou velebností, protože dospěl k takovému vrcholu dokonalosti, že ho žádný člověk narozený ze ženy dokonalostí nepředčil. Přestože Spasitel řekl, že *mezi zrozenými ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel,*⁵ přece anděl Gabriel jasně svědčí, že se Eliáš Janovi vyrovná, když praví Zachariášovi, že Jan předejde Krista *v duchu a moci Eliášově.*⁶ Protože Eliášovo srdce planulo na poušti vnitřním žářem lásky a rozněcovalo oheň božské

lásky rozjímáním, často zakoušelo nevýslovnou slávu Boží a spočívalo v proudu božského blaha, jímž Bůh napájí ty, kdo ho milují, jak praví prorok: *Napájíš je proudem svého blaha.*⁷ Ačkoli se Eliáš ustavičně snažil sytit se nazíráním tohoto nevýslovného blaha, přece mu porušitelné tělo nedovolovalo setrvávat v něm stále. Když se probral z vytržení mysli, hned se v srdci tiše radoval při vzpomínce na slast, kterou zakusil, hned zase sténal hladovou touhou po další sladkosti.

Dále se praví: *Havrani mu nosili chléb a maso ráno a chléb a maso večer.*⁸ Těmito pokrmy Eliáš posiloval vysílené tělo, ale jen tolik, aby nezemdlel. Bůh mu po havranech posílal chléb a maso a předpověděl mu, než šel k potoku Kerit: *Havranům poručím, aby tě tam živili.*⁹ Proto Eliáš, pokud dlel u potoka Kerit, důvěřoval v Hospodina a svěřoval péči o živobytí Bohu, který se o něho staral.¹⁰ Bůh mu dal všechno potřebné k tomuto životu, protože Eliáš hledal nejprve Boží království a jeho spravedlnost.¹¹ Při myšlence, že se pro křehkost těla odchyloval od tajemného zakoušení Boha, vyléval před ním svou duši¹²; neboť se pokorným vyznáním hříchů a zbožnou modlitbou s častým nářkem obracel k Bohu.

Dále se praví: *A z potoka pil*¹³, to je z vody potoka. Zdržoval se vína, aby se jeho duch povznesl k oné spasitelné moudrosti, o níž je psáno: Rozvodněným potokem je pramen moudrosti.¹⁴ Tak opět uchvácen v duchu pronikal Eliáš *na místo skvostného stánku, do domu Božího.*¹⁵ Sytil se hojností jeho darů a napájel se proudem jeho blaha.

¹ 1 Král 17,5. ² Oz 2,10. ³ Srov. Gn 12,1. ⁴ Srov. 1 Král 17,1. ⁵ Mt 11,11. ⁶ Lk 1,17. ⁷ Žl 36,9.

⁸ 1 Král 17,6. ⁹ 1 Král 17,4. ¹⁰ Srov. 1 Petr 5,7. ¹¹ Srov. Mt 6,33. ¹² Srov. Žl 42,5.

¹³ 1 Král 17,6. ¹⁴ Srov. Př 18,4. ¹⁵ Žl 42,5 (Vulg.).

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

1 Král 18,36a.37

V čas, kdy se přináší oběť, prorok Eliáš přistoupil a pravil: Hospodine, vyslyš mě. * Ať tento lid pozná, že ty – Hospodin – jsi Bůh pravý.

V. Ty obrátíš jejich srdce. * Ať tento lid.

Nebo:

Z knihy „Eliáš“ od Adrienne von Speyr

(KNA 1992, s. 14, 19)

Pít z potoka, který určil Pán

*Z potoka budeš pít a přikázal jsem havranům, aby tě tam opatrovali potravou.*¹ Pán se nestará jenom o Eliášovu skrytost, ale také o jeho tělesné blaho. Nemá vyhladovět, ale živit se, jak si Hospodin přeje. Nebude to žádné přerušení v jeho službě, ta se bude vztahovat na všechno až do maličností. Má pít z potoka, který určil Pán, ne jakoukoli vodu, nýbrž vodu toho potoka, který tím, že ho Pán výslovně označil, plní dvojí úlohu: tiší žízeň proroka a přitom ho upomíná na Pána, který mu vodu přisoudil. Při pití zažije poslušnost v živé podobě: právě při utišování tělesné potřeby po vodě zároveň odpovídá Pánu, dá mu duchovní odpověď, která ho újeji upoutá k poslušnosti a přivede ho blíže k Pánově vůli. Můžeme v tom spatřovat předobraz křtu – voda je znamením Pána – ale i poznávat poddání se člověka Pánu a zůstávání v jeho poddanosti. Můžeme tu konečně pozorovat, jak se Pán sklání, aby vodu, kterou výslovně označil, takřka požehnal. Je to posvěcená voda. A nejenom tato, která teče na východ od Jordánu, ale každá jiná jím poznamenaná voda, i když jen protéká kolem, má jeho posvěcení a požehnání.

*Uplynula řada dnů a potok vyschl, protože v zemi nenastaly deště.*² Tím, že voda vyschne i pro Eliáše – Bůh ji nenechá zázračně téci dále, snad aby se lid seběhl a užasle zíral na pijícího Eliáše – ukazuje Bůh, že počítá proroka ke svému lidu. Vyhnanstvím a samotou ho sice odloučil, ale jen aby ho vyschnutím potoka opět jaksí postavil do středu lidu. Ne tělesně, ale duchovně. Nemá přestat být jedním z nich. Má podíl na divech, koná je a Bůh je koná pro něho, ale Boží úmysl míří nad proroka a jeho uznání a zahrnuje celý národ. Národ může být hříšný a prorok svatý, ale Bůh sjednocuje oba, aby způsobil záchranu národa skrze Eliáše, aby působil na Eliáše a skrze něho dal národu, co potřebuje, takže se společenství v Bohu

nerozptýlí, nýbrž posílí. Eliáš ví, že je v rukou Božích, stejně tak ví, že je Izraelita mezi Izraelity; jeho služba Bohu je zároveň službou svému a Božímu lidu. I jeho odloučenost a kontemplace se dějí v odpovědnosti za lid, což jeho odpovědnost za svou vlastní modlitbu a slovo nezmenšuje, ale zvyšuje.

¹ 1 Král 17,4 ² 1 Král 17,7

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. 1 Král 17,2-5

Hospodin řekl Eliášovi: Jdi odtud a obrať se na východ. * Šel tedy a učinil podle slova Hospodinova.

V. Skryj se u potoka Kerit. Z potoka budeš pít a havranům poručím, aby tě tam živili. * Šel tedy a učinil podle slova Hospodinova.

Chvalozpěv Bože, tebe chválíme.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Vigilie

Viz Kantika a evangelia pro vigilie, str. V-4 v dodatku.

Ranní chvály

HYMNUS (nápěv č. 5 nebo č. 6)

S radostným srdcem všichni pospíchejme
na horu Karmel, na karmelské skály,
proroku Eliášovi vyzpívejme
důstojné chvály.

On sloup a vůdce našeho je Řádu,
potomstvo jeho roste neustále
a v světě šíří láskyplnou vládu
Ježíše Krále.

Když trpí země, hladem nedužívá,
on chléb má díky službě krkavcově,
oleje ani mouky neubývá
sareptské vdově.

Horoucně prosí za mrtvého chlapce,
v modlitbách k Bohu zbožně ruce spíná
a z končin smrti opět vrátí matce
živého syna.

Na jeho slovo mraky poslouchají
a po třech suchých letech neúrody
na jeho rozkaz znovu zemi dají
dostatek vody.

Buď Otci, Synu, tobě, Duchu svatý,
oběma jenž jsi roven, čest a chvála,
Trojici Svaté vždy buď láska vděčná
a neskonalá. Amen.

1. ant. Živ je Hospodin, před jehož tváří stojím.

Žalmy a kantikum nedělní z 1. týdne.

2. ant. Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem. Hle, Hospodin přechází.

3. ant. Planu horlivostí pro Hospodina, Boha zástupů.

KRÁTKÉ ČTENÍ

2 Petr 1,19-21

Máme něco velmi spolehlivého, totiž výroky proroků, a děláte dobře, když na ně dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci. Buďte si však především vědomi toho, že žádné pro-roctví v Písmu není ponecháno soukromému výkladu. Neboť proroctví nebylo nikdy proneseno z lidské vůle, ale lidé ozna-movali Boží výroky proto, že je k tomu přiměl Duch svatý.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Žl 17,15

O. Až procitnu, Hospodine, * nasytím se pohledem na tebe.
Až procitnu.

V. Ve spravedlnosti uzmím tvou tvář, * nasytím se pohledem na tebe. Sláva Otci. Až procitnu.

Antifona k Zachariášovu kantiku

Hospodine, Bože Abrahámův, Izákův a Jakubův, ať se dnes ukáže, že ty jsi Bůh v Izraeli, že já jsem tvůj služebník, že jsem toto všechno učinil na tvé slovo.

PROSBY

Pokorně volejme k Bohu, našemu Otci, který kdysi mluvil skrze proroky, dnes však mluví skrze svého Syna, v němž chce se sebou spojit všechny lidi:

Pane, přitahuj nás k sobě.

Pane, ty ses proroku Eliášovi zjevil v tichu a samotě,

— vzdaluj od nás vše, co nám brání slyšet tvůj hlas.

Pane, tys dal žíznícímu Eliášovi osvěžující vodu z potoka Kerit,

— dej nám pít z živých pramenů lásky a kontemplace.

Pane, tys posilnil Eliáše na cestě k hoře Chorebu,

— syť nás Kristovým Tělem a Krví, ať ti neúnavně kráčíme vstříc.

Pane, ty ses zjevil Eliášovi v šumění jemného vánku,

— dej, ať v pozorném mlčení pohotově přijímáme i nejjemnější vnuknutí Ducha svatého.

Pane, tys vzbuzoval v Eliášovi horlivost pro tvou slávu,

— oživuj v nás oheň své lásky, ať dnes všechny přivádíme ke Kristu a sloužíme všem.

Otče náš.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, svému svatému proroku Eliášovi, našemu otci, jsi dopřál milost žít před tvou tváří a horlit pro tvou slávu. Dej nám, abychom vždy hledali tvou tvář a svědčili o tvé lásce. Skrze tvého Syna...

Modlitba uprostřed dne

Žalmy z doplňovacího cyklu; případně-li slavnost na neděli, žalmy nedělní z 1. týdne.

Dopoledne

Ant. Eliáš volal k Hospodinu, a on ho vyslyšel.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Srov. Zj 11,3.4.6.11 12

Pošlu své dva svědky a budou prorokovat. To jsou dvě olivy a dva svícny, které stojí před Pánem země. Mají moc uzavřít nebe, aby po dobu jejich působení nespadol déšť, a mají moc nad vodami, aby je obraceli v krev. Vstoupil do nich dech života od Boha, postavili se na nohy a velký strach padl na ty, kdo na ně hleděli. A uslyšeli, jak mocný hlas z nebe na ně volá: „Vystupte sem!“ Vystoupili tedy v oblaku do nebe a jejich nepřátelé se na ně dívali.

V. Eliáš planul horlivostí pro Boží zákon

O. a byl vzat do nebe.

V poledne

Ant. Žádné z Hospodinových slov nepadlo na zem, vše, co Hospodin mluvil, vykonal skrze svého služebníka Eliáše.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Srov. Lk 4,24-26

Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítaný ve svém domově. Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku.

V. Eliáš řekl vdově: Dej mi svého syna!

O. Vzával Hospodina, a chlapec ožil.

Odpoledne

Ant. Hospodinův oheň spadl z nebe a sežehl Eliášův celopal.

KRÁTKÉ ČTENÍ

1 Král 18,30-32a

Eliáš řekl všemu lidu: „Přistupte ke mně!“ A všechen lid k němu přistoupil. Eliáš obnovil Hospodinův oltář, který byl zbořen. Vzal dvanáct kamenů podle počtu synů Jakuba, k němuž se ozvalo Hospodinovo slovo: Izrael je tvé jméno. Pak z kamenů zbudoval oltář v Hospodinově jménu.

V. Všechen lid padl na svou tvář

O. a volal: Hospodin je pravý Bůh!

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Druhé nešpory

Hymnus jako v prvních nešporách

1. ant. Teď tedy vím, že jsi muž Boží a že Boží slovo v tvých ústech je pravdivé.

Žalmy a kantikum ze společných textů o svatých mužích.

2. ant. Hospodin řekl Eliášovi: Jdi a ukaž se Achabovi, neboť sešlu déšť na zem.

3. ant. Eliáš vystoupil ve vichřici do nebe. Elizeus ho už nespatriil.

KRÁTKÉ ČTENÍ

2 Král 2,11-12

Když tak spolu šli a mluvili, hle – ohnivý vůz s ohnivými koňmi oddělil je od sebe a Eliáš vystoupil ve vichřici do nebe. Elizeus to viděl a zvolal: „Otče můj, otče můj, válečný voze Izraele a jeho jezdče!“ A pak už ho neviděl.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Elizeus zdvihl plášť Eliášův, * udeřil o vodu, a ta se rozdělila na dvě strany. Elizeus.

V. Byl obdařen duchem Eliášovým, * udeřil o vodu, a ta se rozdělila na dvě strany. Sláva Otci. Elizeus.

Antifona ke kantiku Panny Marie

Hle, pošlu vám proroka Eliáše, dříve než přijde veliký a strašný Hospodinův den. Obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům.

Prosby jako v prvních nešporách.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.